

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: M.K. , narozený ..., bytem ...

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 9.11.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.10.2018 č.j. MPSV-2018/198689-914 o poskytnutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 9.11.2018 předanou k poštovní přepravě dne 10.11.2018 a zdejšímu soudu doručenou dne 12.11.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 3.10.2018 č.j. MPSV-2018/198689-914, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Plzni (dále jen ÚP) ze dne 30.8.2018 č.j. 76970/18/TC o poskytnutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 2.029,- Kč měsíčně ode dne 1.7.2018 do 30.6.2019, přičemž pro

každé kalendářní čtvrtletí je nutno doložit příjmy společně posuzovaných osob a náklady na bydlení.

2. **Žalobce v žalobě** mimo jiné uvedl, že dne 19.11.2017 podal novou žádost na příspěvek na bydlení a současně požadoval odebrat spis pracovišti ÚP ve Stříbře pro porušování zákonů, o této žádosti nebylo ke dni podání žaloby řádně rozhodnuto. V rámci odvolání žalobce požadoval vyloučit z rozhodování i MPSV Plzeň, kde také dochází k porušování zákonů; MPSV v napadeném rozhodnutí nepoukázal na uhrazený a doložený náklad na bydlení - SIPO, doklad žalobce doložil v zaplacených nákladech. V napadeném rozhodnutí na str. 3 MPSV uvádí zavádějící skutečnosti a nepravdivé informace: „Vzhledem k tomu, že žádost o příspěvek na bydlení byla podána po účinnost zákona č. 92/2018 Sb., posuzují se náklady za pevná paliva již podle nové právní úpravy: tedy podle pevně stanovených částek, a to za celé rozhodné období, tj. 2. čtvrtletí 2018. Podle právní úpravy účinné od 1.1.2018 do 30.5.2018 se při posuzování nároku a výše příspěvku na bydlení započítávaly skutečné náklady za pevná paliva. Odvolací orgán sděluje, že žádosti odvolatele doplatiti náklady za pevná paliva nelze vyhovět.“ Žalobce odkázal na § 25 odst. 1 předchozího znění zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen **zákon** či **ZoSSP**), a současně na novelu zákona č. 200/2017 Sb. a dále nesouhlasil s argumentací žalovaného na str. 3 napadeného rozhodnutí: „*odvolací orgán opakovaně sděluje, že úhrada faktury za poskytnuté služby satelitní televize TMT není pro účely příspěvku na bydlení považována za náklad na vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou.*“ K tomu žalobce uvedl., že již nevyužívá satelitní televizi Skylink. I přesto v ustanovení § 25 ZoSSP není uvedeno jaké služby lze považovat za náklady, v zákoně nejsou řádně definovány, z čehož vyplývá, že může využívat a dokládat jakékoli služby poskytovatelů televize a rozhlasu. Žalobce také namítal, že rozhodnutí o přesunutí spisu ze dne 19.11.2017 nebylo nikdy prošetřeno. Následně až v odvolání bylo údajně rozhodnuto o nepřesunutí spisu. Závěrem požadoval, aby mu žalovaný uhradil do 3 dnů od rozhodnutí neuhrazené poplatky za tuhá paliva ve výši 9.894,- Kč, SIPO ve výši 540,- Kč, poplatek za televizní a rozhlasovou anténu ve výši 780,- Kč, za neoprávněný zásah do osobnostních práv sumu 500.000,- Kč, za žalobu sumu ve výši 5.000,- Kč, zákonný úrok z prodlení od 1.7. do 9.11.2018 ze sumy 516 160,- Kč ve výši 15.399,95 Kč a náklady soudního řízení. (*K žalobě byla připojena kopie rozhodnutí ÚP i MPSV, odvolání a vyjádření MPSV ze dne 8.12.2017.*)
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 3.10.2018 č.j. MPSV-2018/198689-914** bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ÚP ze dne 30.8.2018 č.j. 76970/18/TC o poskytnutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 2.029,- Kč měsíčně ode dne 1.7.2018 do 30.6.2019, přičemž pro každé kalendářní čtvrtletí je nutno doložit příjmy společně posuzovaných osob a náklady na bydlení. Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.10.2018 vyplývá, že životní minimum rodiny v daném případě činí 13.640,- Kč, měsíční příjem rodiny za rozhodné období 2. čtvrtletí 2018 je 20.259,33 Kč a součin zákonného koeficientu 0,30 a rozhodného příjmu rodiny činí 6.077,80 Kč a současně částka 6.077,80 Kč není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení, která činí 11.298,- Kč, vzniká nárok na příspěvek na bydlení ve výši 2.029,- Kč měsíčně. Žalobce jako vlastník bytu na adrese M. 22, K., podal dne 31.7.2018 žádost o příspěvek na bydlení. K žádosti doložil tiskopisy: „Doklad o výši čtvrtletního příjmu“, „Doklad o výši nákladů na bydlení“, „Prohlášení osob, které nemají příjmy rozhodné pro nárok na dávky“, dále výpis z osobního účtu o úhradách za elektřinu a příjmové pokladní doklady č. 9180486 a č. 9180661. Žalovaný s odkazem na příslušná ustanovení § 25 odst. 1

písm. b), c) ZoSSP uvedl, že žádosti žalobce doplatit náklady za pevná paliva nelze vyhovět, neboť v předchozích správních řízeních nedoložil, i přes řádné poučení, doklady o úhradě nákladů za pevná paliva ze 4. čtvrtletí 2017 a za 1. čtvrtletí 2018. V dokladu o výši nákladů na bydlení za 2. čtvrtletí 2018 žalobce uvedl úhradu elektřiny v celkové výši 6.500,- Kč a úhradu za vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou v celkové výši 520,- Kč, což doložil příjmovými doklady na částku 2 x 260 Kč. Za náklady na bydlení za 2. čtvrtletí 2018 byly považovány uhrazené náklady za elektřinu ve výši 6.500,- Kč, částka ve výši 12.873,- Kč jako srovnatelné náklady (4.291,- Kč za kalendářní měsíc) a částka ve výši 4.947,- Kč jako náklady za pevná paliva (1.649,- Kč za kalendářní měsíc.). Průměrné náklady na bydlení za rozhodné období činí 8.106,67 Kč $[(6.500 + 12.873 + 4.947) : 3]$. Příspěvek na bydlení ode dne 1.7.2018 činí částku ve výši 2.029,- Kč, tj. rozdíl mezi náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30 Kč $[8.106,67 - (20.259,33 \times 0,30)]$. K žádosti žalobce uhradit všechny doložené náklady na bydlení, žalovaný opakovaně sdělil, že úhrada faktury za poskytnuté služby satelitní televize TMT není pro účely příspěvku na bydlení považována za náklad na vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou. K žádosti žalobce, aby byl spis odebrán ÚP Stříbro a z řízení bylo vyloučeno MPSV Plzeň, nebyly splněny zákonné podmínky.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 4.12.2018** v úvodu shrnul průběh správního řízení a dále uvedl, že jelikož žádost o příspěvek na bydlení byla podána po účinnosti zákona č. 92/2018 Sb., byly posuzovány náklady za pevná paliva již podle nové právní úpravy, tedy podle pevně stanovených částek, a to za celé rozhodné období, tj. 2. čtvrtletí 2018. Náklady za pevná paliva za 4. čtvrtletí 2017 a za 1. čtvrtletí 2018, tj. pro posouzení nároku na příspěvek na bydlení od ledna do června 2018, byly v předchozím správním řízení stanoveny ve výši 0 Kč, neboť žalobce i přes řádné poučení doklady o úhradě nákladů za pevná paliva nedoložil. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl podklady pro jeho vydání a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami žalobce. Z odůvodnění rozhodnutí je seznatelné, proč žalovaný považoval námitky žalobce za mylné. Závěrem bylo navrženo, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou.
5. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 3.10.2018, ve vyjádření žalovaného ze dne 4.12.2018 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky založené ve správním spise bylo napadené rozhodnutí ze dne 3.10.2018 doručeno žalobci dne 4.10.2018.
6. **Žalobce dne 18.12.2018** zaslal zdejšímu soudu své vyjádření ze dne 17.12.2018 prostřednictvím emailové korespondence; dne 27.12.2018 byl soudu doručen originál tohoto podání. Žalobce v něm nesouhlasil, aby soud rozhodl bez nařízení jednání a dále mimo jiné trval na argumentaci v podané žalobě a nesouhlasil s tím, jak žalovaný postupoval ve správním řízení. Také uvedl, že nenavrhuje zrušení rozhodnutí, když je již protizákonně vydané vyloučenými osobami dle ust. § 14 odst. 1 zá. č. 500/2004 Sb. (správní řád), v obou vydaných rozhodnutích; zrušení nic neřeší, kdy opět budou rozhodovat další spolupracovníci osob, které již rozhodovaly, tedy není možné zaručit nezávislé rozhodnutí a neřeší to škody způsobené úředníky žalované. Dle něho jak rozhodnutí Úp Stříbro, tak rozhodnutí MPSV Plzeň, splňují podmínky na přesun spisu na jiný správní orgán, kdy na zdejších úřadech pouze úmyslně škodí jeho rodině proto, že poukázal v roce 2015 na protizákonné rozhodování a poukazuje na toto skoro v každém vydaném rozhodnutí.

7. Dne 16.1.2019 bylo zdejšímu soudu Městským soudem v Praze **postoupeno podání žalobce ze dne 10.12.2018**, ve kterém se žalobce dožadoval vydání platebního rozkazu a uvedl požadované částky ve stejné výši jako v žalobě.
8. **Žalovaný podáním ze dne 18.2.2019** doplnil své vyjádření a plně odkázal na napadené rozhodnutí i původní vyjádření ze dne 4.12.2018 a mimo jiné doplnil, že poplatky, které se považují za náklady na bydlení, jsou taxativně stanoveny v § 25 odst. 1 písm. a) až c) ZoSSP.
9. Následně **NSS přípisem ze dne 24.4.2019 č.j. Nao 66/2019-53** sdělil k námitce podjatosti uplatněné žalobcem dne 22.2.2019 vůči samosoudkyni JUDr. Aleně Hocké, že je zjevně opožděná a k pozdě uplatněné námitce podjatosti se nepřihlíží; NSS o tom nevydal žádné usnesení a spis vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
10. **Žalobce podáním ze dne 2.5.2019** opětovně sdělil zdejšímu soudu, že trvá na nařízení ústního jednání.
11. **Usnesením ze dne 10.5.2019 č.j. 16Ad 91/2019-64** zdejší soud zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce.
12. **U ústního jednání konaného dne 17.10.2019** žalobce setrval na podané žalobě v plném rozsahu a k dotazu uvedl, že doklady o úhradě za pevná paliva neposlal, protože to nebylo potřeba, jelikož i tehdy byly stanoveny pevné částky a závěrem setrval na petitu uvedeném v žalobě. Přítomný zástupce žalovaného s ohledem na formulaci petitu navrhl, aby žaloba byla odmítnuta, ale pokud by soud dovodil, že žaloba směřuje i proti zrušení rozhodnutí, žalovaný navrhl, aby v tomto byla žaloba zamítnuta. Po vyhlášení rozsudku a při stručném zdůvodnění rozhodnutí samosoudkyně žalobce odešel z jednací síně se slovy, že soud nerozhoduje správně, že jsou soudci podjatí; další slova nebyla srozumitelná, neboť v té době žalobce již zavíral za sebou dveře jednací síně.
13. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
14. Podle § 24 odst. 1 ZoSSP má nárok na příspěvek na bydlení vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30 a b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.
15. Dle § 25 odst. 1 písm. b) ZoSSP náklady na bydlení tvoří u bytů vlastníků srovnatelné náklady, které činí za kalendářní měsíc částku 4.291,- Kč, jsou-li v rodině čtyři a více osob.
16. Podle § 25 odst. 1 písm. c) ZoSSP náklady na bydlení tvoří u vlastníků bytů dále náklady za plyn, elektřinu a náklady za plnění poskytované s užíváním bytu, kterými se rozumí náklady za dodávku tepla (dálkové vytápění) a centralizované poskytování teplé vody,

dodávku vody z vodovodů a vodáren a odvádění odpadních vod, provoz výtahu, osvětlení společných prostor v domě, úklid společných prostor v domě, odvoz odpadních vod a čištění jímek, vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou a odvoz komunálního odpadu, případně náklady za pevná paliva; náklady za pevná paliva se započítávají částkami za kalendářní měsíc.

17. Podanou žalobou se žalobce domáhal nápravy pochybení ÚP i MPSV dle jeho názoru z důvodů v ní uvedených a předně namítal, že mu nebyly uhrazeny všechny doložené náklady na bydlení – náklady na televizní a rozhlasovou anténu a tuhá paliva.
18. V této projednávané věci ÚP přiznal žalobci k jeho žádosti příspěvek na bydlení ve výši 2.029,- Kč měsíčně ode dne 1.7.2018 do 30.6.2019. Příspěvek na bydlení je upraven velmi striktně, když v ZoSSP je stanoven taxativní výčet toho, co tvoří za náklady na bydlení. Do odůvodněných nákladů na bydlení se mimo nájemného zahrnují pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu. Tyto náklady na bydlení tvoří dle § 25 odst. 1 písm. c) ZoSSP náklady za plyn, elektřinu a náklady za plnění poskytované s užíváním bytu, kterými se rozumí náklady za dodávku tepla (dálkové vytápění) a centralizované poskytování teplé vody, dodávka vody z vodovodů a vodáren a odvádění odpadních vod, provoz výtahu, osvětlení společných prostor v domě, úklid společných prostor v domě, odvoz odpadních vod a čištění jímek, vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou a odvoz komunálního odpadu, případně náklady za pevná paliva; náklady za pevná paliva se započítávají částkami za kalendářní měsíc.
19. Ohledně rozhodnutí o nákladech za pevná paliva za měsíce leden až červen soud plně souhlasí s žalovaným, když dle právní úpravy účinné od 1.1.2018 do 30.5.2018 se při posuzování nároku a výše příspěvku na bydlení započítávaly skutečně uhrazené náklady za pevná paliva. Následně ovšem zákonem č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, bylo s účinností ode dne 31.5.2018 změněno i ustanovení ZoSSP tak, že v § 25 odst. 1 písm. c) se na konci tečka nahrazuje dvojtečkou a doplňuje se tabulka, která stanoví pevné měsíční částky za pevná paliva podle počtu osob v rodině. Jelikož žádost o příspěvek na bydlení byla podána žalobcem po účinnosti zákona č. 92/2018 Sb., byly posuzovány náklady za pevná paliva již podle nové právní úpravy, tedy podle pevně stanovených částek, a to za celé rozhodné období, tj. 2. čtvrtletí 2018. Náklady za pevná paliva za 4. čtvrtletí 2017 a za 1. čtvrtletí 2018, tj. pro posouzení nároku na příspěvek na bydlení od ledna do června 2018, byly v předchozím správním řízení stanoveny ve výši 0 Kč, neboť žalobce, i přes řádné poučení, doklady o úhradě nákladů za pevná paliva nedoložil.
20. Do rozsahu služeb spojených s bydlením tedy spadá i poplatek za televizní a rozhlasové vysílání prostřednictvím společné televizní antény. Společná televizní a rozhlasová anténa je zařízení umožňující většímu okruhu uživatelů v obytných domech a domovních blocích příjem televizních a rozhlasových programů. Většinou se tedy jedná o televizní nebo rozhlasovou anténu společnou pro celý dům. Náklady na provoz této antény jsou zpravidla tvořeny opravami a údržbou, výměnou jednotlivých částí, popř. pravidelnými kontrolami společné antény, které provádí specializovaná organizace. V praxi je tedy pomocí společné televizní antény zabezpečován příjem základních signálů (např. Česká televize či jednotlivé televizní společnosti, Český rozhlas a ostatní rozhlasové stanice) poskytovaných bezplatně. Nadstandard v podobě placených vysílaných signálů není předmětem tohoto poplatku, tudíž nelze např. poskytování televizních programů

prostřednictvím televize Skylink – TMT či poskytování internetových služeb podřadit pod náklady bydlení dle § 25 odst. 1 písm. c) ZoSSP, jelikož se jedná o nadstandardní služby. Žalobce tedy neprokázal, že vynaložil náklady na společnou televizní anténu, když pouze předložil dva příjmové doklady dodavatele ŠperlNET, Jiří Šperl, AgNET. Proto ÚP ani žalovaný nepochybily, když nevyhověly žalobci, který do nákladů na bydlení požadoval uznat platbu za satelitní či kabelovou televizi, jelikož se jedná o náklad, který není dle zákona (§ 25 odst. 1 písm. c) ZoSSP) zařazen do taxativního výčtu odůvodněných nákladů na bydlení.

21. K námitce žalobce, že požadoval, aby byl spis odebrán ÚP Stříbro a z řízení bylo vyloučeno MPSV Plzeň, zdejší soud uvádí, že v daném případě nebyly pro tuto žádost splněny zákonné podmínky, když obsahem námítky podjatosti musí být tvrzení o konkrétní podjatosti určitých úředních osob a toto tvrzení je nutné zdůvodnit skutečnostmi, které nasvědčují naplnění podmínek pro vyloučení konkrétních osob pro podjatost dle příslušného ustanovení správního řádu. Bez existence skutkových důvodů zakládajících důvodný předpoklad o nepodjatosti nelze podjatost shledat, nestačí pouhý názor a přesvědčení žalobce.
22. V této věci soud neshledal ze strany správních orgánů, tj. ÚP a žalovaného, taková pochybení, která by odůvodňovala zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí žalovaného i ÚP jsou srozumitelná i přezkoumatelná. Žalovaný se ve svém rozhodnutí výše uvedeném vypořádal dostatečným způsobem s odvolacími námitkami žalobce uplatněnými v odvolání ze dne 17.9.2018, kdy žádnou z nich neuznal důvodnou, ač žalobce je přesvědčen o opaku. Stejně tak soud s ohledem na všechny zjištěné rozhodné skutečnosti neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou.
23. K žalobnímu petitu žalobce shora uvedenému soud uvádí, že krajské soudy v oblasti správního soudnictví jsou oprávněny dle soudního řádu správního pouze žalobu buď zamítnout, není-li důvodná dle § 78 odst. 7 s.ř.s. nebo zrušit napadené rozhodnutí a případně i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému a ten je vysloveným právním názorem soudu v dalším řízení vázán (viz § 78 odst. 1, 3-5). Proto se požadovaný žalobní petit uplatněný žalobcem míjí s možnostmi dle příslušného zákona, tj. s.ř.s.. I přesto zdejší soud o podané žalobě rozhodl meritorně, jelikož z žaloby a dalších podání žalobce bylo možné dovodit, že žalobce usiluje o zrušení napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí, protože s nimi nesouhlasí a dle něho nejsou správná, protože jsou nezákonná. Žalobce ovšem neprokázal, že by žalovaný v předmětné věci postupoval v rozporu se zákonem a současně soud podotýká, že pokud není rozhodnutí žalovaného dle představ žalobce, neznamená, že je takové rozhodnutí nesprávné či dokonce v rozporu se zákonem.
24. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**).
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení neuplatnil, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 17. října 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně